

Lech Krzyżanowski

Zespół Roboczy Ministerstwa Kultury i Sztuki do opracowania Modelu Ochrony Zabytków Urbanistyki, Architektury i Budownictwa w Polsce

---

Ochrona Zabytków 34/3-4 (134-135), 231

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Polonii wiedeńskiej oraz bardzo licznych reprezentantów naukowego i fachowego świata austriackiego, z prof. drem arch. Walterem Frodlem, doc. dr Ewą Frodl-Kraft i drem Hubertem Paschingerem na czele. Świadczy to o rzeczywistym zainteresowaniu środowiska wiedeńskiego omawianymi zagadnieniami, niesłuchanie aktualnymi także na terenie austriackim oraz o potrzebie organizowania w przyszłości tego typu spotkań, z zastrzeżeniem wszakże, iż wybranemu tematowi towarzyszyć będzie wybór właściwych prelegentów.

W omawianym wypadku trafny był wybór znanego dobrze w obszarze języka niemieckiego prof. W. Kalinowskiego oraz dra K. Koczorowskiego. Należy przypuszczać, iż odnośne władze polskie wyciągną z tego faktu odpowiednie wnioski.

Znaczne niedociągnięcie spotkania stanowiła wystawa, powierzchownie zestawiona, bez określonego programu. Niewłaściwy był też film — typowa reklamówka PKZ. Na marginesie powyższych uwag pozwalam sobie zaproponować PKZ przygoto-

wanie właściwego zestawu dokumentacji i prelekcji o trzech największych obecnie polskich przedsięwzięciach rekonstrukcyjnych, znanych jedynie ulotnie w środowisku fachowym Austrii. Byłyby to: prace na terenie Starego Miasta w Krakowie oraz odbudowa Zamku Ujazdowskiego i Zamku Królewskiego w Warszawie. Warto wszelako, by w przygotowaniach tych wzięły także udział osoby znające dobrze odbiorcę zagranicznego.

Dymitr Sozyko

ZESPÓŁ ROBOCZY MINISTERSTWA KULTURY I SZTUKI DO OPRACOWANIA MODELU OCHRONY ZABYTEKÓW URBANISTYKI, ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA W POLSCE

W dniu 14 kwietnia 1981 r. odbyło się pod kierownictwem podsekretarza stanu w Ministerstwie Kultury i Sztuki — Generalnego Konserwatora Zabytków prof. Wiktora Zina konstytucyjne posiedzenie zespołu ekspertów. W trakcie obrad określono zadania członków zespołu i dokonano podziału na grupy w celu podjęcia prac. Przewodnictwo zespołu roboczego objął prof. W. Zin; sekretariat — mgr E. Stachurska.

I grupa ds. legislacji: przewodniczący dr Bohdan Rymaszcwski, prof. Stanisław Nahlik, mec. Władysław Sieroszewski, mgr Wawrzyniec Kopczyński, mgr Tadeusz Jaworski, dr Jan Piotr Pruszyński, mgr inż. arch. Maria Sarnik, mgr Aleksander Żółkiewski, prof. Zygmunt Skibniewski, mgr Marian Kornecki, przedstawiciel Generalnej Prokuratury; sekretariat — mgr F. Wolski, mgr J. Sikorska.

II grupa ds. organizacji, finansowania i wykonawstwa: przewodniczący mgr inż. arch. Jacek Cydzik, prof. dr Wiktor Boniecki, mgr inż. arch. Tadeusz Chrzanowski, mgr Adam Kudła, mgr inż. Krzysztof Miller, mgr inż. arch. Feliks Ptaszyński, inż. Zdzisław Babicki, inż. Andrzej Brydowski, inż. Zygmunt Getka, prof. dr Alfred Majewski, dr Tadeusz Polak, prof. dr Wiesław Domasłowski; sekretariat — mgr D. Ptaszyńska, mgr J. Pazdyk.

III grupa ds. mecenatu społecznego i współpracy z organizacjami: przewodniczący dr Franciszek Midura, red. Bohdan Stypułkowski, red. Jerzy Waldorff, doc. dr Jerzy

Frycz, doc. dr Teresa Zarębska, prof. dr Zygmunt Skibniewski, dr Franciszek Midura, przedstawiciel Stowarzyszenia Architektów Polskich i przedstawiciel Związku Polskich Artystów Plastyków; sekretariat — mgr H. Krzyżanowska.

IV grupa ds. projektowania i dokumentacji konserwatorskiej: przewodniczący dr hab. Krzysztof Pawłowski, prof. dr Jan Zachwatowicz, mgr inż. arch. Bożena Chmiel, dr Tadeusz Chrzanowski, mgr inż. arch. Tadeusz Chrzanowski (Gdańsk), mgr inż. arch. Jadwiga Jamiołkowska, płk poż. Tomasz Ostrowski, mgr inż. arch. Jerzy Koziński, mgr Marek Konopka, mgr Janusz Kubiak, mgr inż. arch. Andrzej Piątek, mgr inż. arch. Janusz Stępkowski, płk poż. Edmund Piechocki; sekretariat — mgr. Br. Kulczycki.

V grupa ds. dydaktyki: przewodniczący prof. dr Wojciech Kalinowski, doc. dr Marian Arszynski, prof. dr Piotr Biegański, prof. dr Wiesław Domasłowski, doc. dr Stanisław Latour, ks. prof. dr Janusz Pasierb, prof. dr Jerzy Rozpędowski, prof. dr Tadeusz Szafer, prof. dr Jerzy Szablowski, doc. dr Teresa Zarębska, doc. dr Krzysztof Pawłowski; sekretariat — mgr K. Andruszkiewicz.

Powołanie zespołu stanowi realizację od lat wysuwanych postulatów środowiska konserwatorskiego (por. np. „Ochrona Zabytków”, nr 1, 1975; nr 1—2, 1981). Zasada organizacji gremium, którego pracami kierują dyrektorzy Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki, wyraźnie jednak stoi w sprzeczności z pierwszym wnioskiem

konferencji lubelskiej z 27 i 28 października 1980 r. Warto zatem przypomnieć, że określono wówczas zasadę przygotowania analizy przez zespół nie związany instytucjonalnie z Ministerstwem Kultury i Sztuki, aby umożliwić społeczną i niezawisłą ocenę stanu ochrony dóbr kultury w Polsce — podstawę do dalszych opracowań w MKiS. Można mieć nadzieję, że grupy robocze zechcą wziąć pod uwagę wnioski ogólne i szczegółowe konferencji lubelskiej, które przewodniczący grup otrzymali od komisji wnioskowej. Ow instytucjonalny charakter zespołu roboczego daje nadzieję, że materiały zostaną opracowane szybko, a następnie — przedstawione opinii środowiska zawodowego i odpowiedniemu gremium. Warto przypomnieć losy raportu grupy specjalistycznej „Ochrona i konserwacja zabytków”, powołanej decyzją ministra Kultury i Sztuki z dnia 29 maja 1972 r. Złożony w dniu 25 lipca 1972 r. (89 stron tekstu raportu i 42 strony załączników) nie doczekał się rozpatrzenia.

Zarówno podział na grupy robocze, jak i ich skład mogą być przedmiotem dyskusji, ale w gruncie rzeczy jest to zagadnienie wtórne — z dużym zainteresowaniem i nadzieją oczekuje na wyniki ich pracy środowisko konserwatorskie w kraju.

Nie można jednak nie wyrazić zdziwienia, że w zespole ekspertów zabrakło przedstawiciela Stowarzyszenia Historyków Sztuki, jedyne wśród stowarzyszeń, które od 1945 r. konsekwentnie podejmuje problematykę ochrony i konserwacji zabytków i ma w tej dziedzinie niepodważalny dorobek.

Lech Krzyżanowski